

DEN RIKTIGE PRODUCENTEN är Mattias Glavå, en man bland annat ansvarig för att ha dragit i spakar om och kring Håkan Hellströms »Känningen sorg för mig Göteborg«, Broder Daniels »Cruel Town« och Anna Järvinens »Jag har feeling«. Sambassadeur tog med sig grunderna som färdigställda i Daniels lägenhet och begav sig in i hans Kungsten Studios för att få tyngd och djup.

DANIEL: Jag inbillar mig att det är lättare att ta oss på allvar nu, med ljudbilden Mattias fick fram. Efter första plattan blev jag nästan bitter, jag tyckte att vi blev så missförstådda. Det skrevs mycket om twee. [skratt] Men det är ju så det är, man tappar kontrollen så fort man släpper någonting. Det får man vara beredd på, så klart. Man ska inte gnälla. [skratt]

»Migration« är långt ifrån mesig. Dess melodier och instrumentering piskar upp känslostormar, orsakar dansande fötter och leende läppar. New Order och Go-Betweens ekar exempelvis som influenser, de håller sig dock i bakgrunden. Sambassadeur är bästa drängar. Att spår fem – »Falling in Love« – är en cover på American Springs cover på Dennis Wilsons »Lady« förstod jag till exempel inte förrän min flickvän Jenny klargjorde det. Vad det bevisar är förstås att Sambassadeur utan problem kan inkludera The Honeys- och Beach Boys-relaterat material på sina alster, de har självskrivna melodier som når lika högt och de har ett eget uttryckssätt personligt nog att göra en sådan låt till deras egen. Samt att jag bör undvika att plocka fram Pop-Geni när Jenny är i närheten.

Samtidigt är »Migration« en skiva med flera bottnar, med lång livslängd bortom första glädje-

chocken. Texterna är ordrika, oerhört vackert skrivna och ofta framförda av Anna. De rör utanförskap, inbjuder till studerande. Ytterligare pusselbitar som faller på plats. Infall och trick uppenbarar sig efter upprepade lyssningssessioner, noggrant hörlursutforskande.

DANIEL: Om man ska prata om vad vi hade för inriktning och mål med den här skivan så var det väl att visa att vi gör vår grej, vi tänker inte stanna i det där facket som ni andra har valt åt oss.

JOACHIM: Det är många trender som kommit och gått under den tiden som Sambassadeur funnits.

DANIEL: Och nu är vår genre död, har vi hört. [skratt]

JOACHIM: Det är ju sådana band man gillar själv, band som Teenage Fanclub och Yo La Tengo, band som ligger på samma fina nivå oavsett vad som händer runt omkring dem. Det finns ju många grupper som är rätt jobbiga och är kaxiga och gör massutskick och skräpar ner hela Myspace med »nu ska vi spela«-meddelanden. Vi håller oss för oss själva och så får folk hitta oss.

HITTA KOMMER FOLK göra, kärlek blir deras reaktion. Är jag säker på något är jag säker på det. Enkel

Sambassadeurs favoritcovers

SONIC YOUTH: SUPERSTAR (THE CARPENTERS)

GLEN CAMPBELL: BOTH SIDES NOW (JONI MITCHELL)

THE HIDDEN CAMERAS: DUNES (THE CLEAN)

matematik: Räkna dem som inte väljer bort pop gjord av människor ovilliga att axla popstjärnemanteln, summan blir hög. Tusenden ignorerar Mark Sutherland och andras exklusiva och snäva popbegrepp, i stället står de bakom tonernas eufori.

Alla är de potentiella Sambassadeur-fans.

Så klä dig gärna i något uttänkt exklusivt, pake-tera din kropp i ett estetiskt fodral. Författa femtiosidiga manifest och försök åkalla Oscar Wildes ande vid varje intervju tillfälle. Öva in dansrutiner och koreografera ljusrigger, basera skivomslag på bibeltjocka livsstilsmagasin. Köp ett Pet Shop Boys-album och läs på om situationismen.

Behandla helt enkelt pop hur du vill, bara du inte undviker akterna i funktionella tröjor, sandade byxor och symmetriska frisyrier.

Ty vem vet, en av dem kan ha skapat en av 2007 års bästa popplattor.

DANIEL: Vi är ju alla runt trettio och vi har hållit på med musik i någon form sedan vi var femton, sexton. Så vid det här laget gör vi det bara, vi har inte så många teorier när vi sätter i gång, allt kommer av sig själv.

JOACHIM: Man förminskar allt rätt mycket när man ska försöka beskriva det. Det handlar ju mycket om en känsla. Sambassadeur-känslan, vad det nu är för en känsla.

Det vet man när man hör den, skulle jag vilja säga. Tack, Sambassadeur. Tack för att ni köpte en gitarr, bildade ett band och gav ut en skiva som »Migration«. ■

»MIGRATION« ÄR UTE NU
PÅ LABRADOR/BORDER.